

ПОЛОЖЕННЯ про прапор м. Корюківки

1. Квадратне полотнище, що складається з двох вертикальних смуг, від древка червона завширшки в 1/3 сторони прапора, на якій три срібні булави у перев'яз справа, одна над одною, руків'ями донизу. З вільного краю жовта смуга, на якій дуб із червоним стовбуром і зеленою кроною.

2. Прапор міста піднімається:

- на будинку, де проходить сесія міської ради, у сесійній залі на весь період сесій;

- на будинках міської ради, міськвиконкому - постійно.

3. Прапор міста може підніматися на будинках органів місцевого самоврядування, виконавчої влади, закладів, організацій, підприємств м. Корюківки в дні державних і місцевих свят, при прийомі офіційних делегацій, на спортивних змаганнях. Зображення прапора м. Корюківки може бути використане при виготовленні друкованої та рекламно-сувенірної продукції з дозволу Корюківської міської ради.

4. Прапор міста при одночасному піднятті з державним прапором України не повинен перевершувати його за параметрами.

Пояснення символіки прапора м. Корюківки:

Прапор м. Корюківки містить ті ж символи, що й герб міста. Жовтий колір полотнища символізує славні сторінки історії Корюківки і надії на велич і процвітання в майбутньому. Червоний колір данина пам'яті жертвам Корюківської трагедії та героїзму корюківчан у роки Великої Вітчизняної війни.

Прапор має квадратну форму, оскільки саме така форма рекомендується Українським геральдичним товариством як найдавніша і найбільш традиційна для міст України.

Крім того, квадратна форма прапора більш доцільна з таких міркувань – вона чітко вирізняє прапор міста від інших прапорів (державних, обласних, корпоративних, політичних тощо), і зручніша у використанні, оскільки може кріпитися як на вертикальному, так і на горизонтальному древку, завдяки чому всі елементи прапора добре видно, наприклад, у сесійній залі міської ради.

Довідкова інформація

Символіка дуба і гетьманських булав у прапорі Корюківки

Дуб - у багатьох європейських народів і, зокрема, у слов'ян, — символ міцності, сили, могутності, мужності, стійкості, довголіття і доблесті. Дуб із прадавніх часів був священним деревом східних слов'ян — царем лісів і символом бога грози і блискавки Перуна.

Дуб виступав у ролі світового дерева: він символізував вісь, що поєднувала світ живих істот і померлих предків, знаменуючи центр Всесвіту.

Дуб символічно пов'язують із вогнем і блискавкою. Древні вважали, що великий бог неба, чий голос вони чули у відлунні грому, спускався з грозової хмари на землю саме по дубу у вигляді блискавки, залишаючи в пам'ять про свою появу розщеплений, обвуглений стовбур і спалене листя. Місце, куди влучала блискавка, вважалось священним. Тим більшу повагу викликав дуб своєю міцністю і життєздатністю, коли знову починав після цього зеленіти.

Дубові гаї були місцем здійснення обрядів, найважливіших ритуалів (жертвоприношень, суду, клятви), в них влаштовували обрядові святкування. Дубова палиця як зброя громовержця символізувала твердість влади, суворість і справедливість. Вінок із дубового листа виражав ідею сили, могутності, гідності. В легендах і казках давніх слов'ян дуб часто є священним місцем, із яким пов'язана людська доля і біля якого відбуваються вирішальні для героїв події. Дуб шанували і як символ родючості; зберігся звичай садити дубок при народженні дитини.

У християнській традиції дуб - символ гордості і зверхності; під дубом сидів Саул, під дубом Яків закопував чужих богів, на дубі знайшов свою смерть Авессалом. У християн дуб - також емблема Христа як сили, що проявляється у біді, твердості в вірі й добродетельності. За деякими свідченнями християнського передання хрест розп'яття був зроблений з дуба.